

Abstrakt

Pojmem epilepsie označujeme skupinu chorob, které se projevují opakovaným výskytem nevyprovokovaných epileptických záchvatů. Jednotlivý záchvat není dostatečným důvodem ke stanovení této diagnózy, ačkoliv víme, že většina osob, které ho prodělají, bude mít bez léčby další záchvat. Epilepsií trpí 0,5%- 1% obyvatelstva (tzn. každý stý až dvoustý člověk).

Ve své bakalářské práci jsem se věnovala problematice ošetrovatelské péče o pacienta s farmakorezistentní epilepsií. V klinické části jsem popsala etiopatogenezi epilepsie včetně možností diagnostiky a následné terapie. V ošetrovatelské části jsem se pak věnovala péči o pacientku s farmakorezistentní epilepsií, přijatou k invazivnímu video-EEG monitorování. Ve své práci jsem se snažila zdůraznit nutnost individuálního přístupu k pacientovi, řešení osobních problémů, záchvaty, medikace, případnou operaci a v neposlední řadě potřebu psychologické péče. Co však mají všichni pacienti s epilepsií společné, jsou problémy sociální, které se bez nadsázky týkají každého z nich od prvního záchvatu či stanovení jednoznačné diagnózy epilepsie.

Cílem práce tak bylo rozšíření obzoru ošetrovatelskému personálu o specifika péče o pacienty s farmakorezistentní epilepsií. Jako zcela zásadní a také velmi pozitivní pak vidím působení a spolupráci celého multioborového týmu - lékařů, sester, EEG laborantek, fyzioterapeutů, neuropsychologů, ale i samotného pacienta a jeho rodiny.